



Maar na die eerste moeilijke weken zonder Tim, eens per maand, voelde Yuòn Ni wat deze adempauze haar óók bood. „Met mijn vriend loop ik het Pieterpad, zodat we even echt samen kunnen zijn. Veel ouders gaan uit elkaar, omdat de druk van het zorgen te groot is, en er te weinig tijd is voor henzelf en hun relatie.”

En ze hangen met hun oudste zoon in de weekenden zonder Tim de toerist uit, in steden door heel Nederland. Een kerstmarkt kan worden bezocht, zonder de vrees dat Tim het overprikkeld op een krijzen zal zetten. „Normaal gesproken splitsen we als ouders altijd op. In het begin zelfs met vakanties: ging mijn vriend kamperen met mijn zoon in Denemarken, bleef ik thuis met Tim. Tot mijn zoon zei dat hij liever met zijn vieren ging. Sindsdien gaan we met de vouwwagen.” Ook daar loert weer het afscheid: „Dit kan het laatste jaar worden, want Tim wordt te groot om te tillen. De tillift kunnen we niet meenemen.” Ook krijgt Tim meer kwalen, nu hij groter wordt. Een lichaam is niet gemaakt om niet te bewegen.

De wereld wordt zo beetje bij beetje steeds kleiner, naarmate kinderen zoals Tim ouder worden. Ondertussen wordt de zorg ook voor ouders zwaarder. Met dat alles werd het familieportret aan de wand, dat werd gemaakt toen Tim tien dagen oud was, ook een herinnering aan een tijd waarin het leven normaal was, vóór de diagnose, voordat normale dingen juist heel bijzonder werden. Toch



Met mijn vriend loop ik het Pieterpad, zodat we even echt samen zijn

– Yuòn Ni Lie, moeder van Tim



Als Tim lacht, als ik hem zie genieten, dan maakt dat mijn dag

– Yuòn Ni Lie

hoeft er niet met medelijden naar haar gezin gekeken te worden, benadrukt Yuòn Ni. „Als je een gezond kind krijgt, staat je wereld ook op zijn kop. Ook ik ben in de zorg voor Tim gegroeid.” Als moeder kan ze ook genieten. Van die momenten waarop ze hem optilt en hem zo in haar armen heeft: een echt knuffelmoment. „En Tim is zo puur. Als hij lacht, als ik hem zie genieten, dan maakt dat mijn dag.”

Verschil

Maar er blijft ook dat andere, enorme verschil: anders dan ouders van gezonde kinderen denkt Yuòn Ni al sinds de babytijd van Tim na over het leven zonder hem. „Door zijn diagnose weten we dat hij niet oud wordt. Dat hoop ik ook niet voor hem. Wij willen niet dat alles wordt gedaan wat kan om Tim in leven te houden. We willen dat alles wordt gedaan om hem comfortabel te houden.”

Ook de ZEVMB-ouders met kinderen die wél de volwassen leeftijd bereiken, weten dat die niet uitvliegen, dat ze geen zelfstandig leven krijgen. Het nieuwsbericht van onlangs, over een moeder die zichzelf en haar zoon met soortgelijke problemen om het leven bracht, was voor hen niet moeilijk te begrijpen. Het was niet alleen een daad van liefde, maar ook uit wanhoop, zegt ook Yuòn Ni. Want als zij, de ouders, er niet meer zijn, wie zal dan voor de kinderen zorgen, in een wereld waar niet genoeg logeerplekken zijn om ze af en toe op te vangen?

CPB: Uitkering is geen lokkertje voor een arbeidsmigrant

Dat ons land zo'n goed sociaal vangnet kent met uitkeringen is géén reden voor arbeidsmigranten om naar hier te komen. Simpelweg een hoog aantal vacatures trekt meer arbeiders uit andere landen aan.

Tobias den Hartog

Den Haag

Dat blijkt uit onderzoek door het Centraal Planbureau, dat de migratie sinds de jaren 50 onder de loep nam. Er is volgens de onderzoekers geen bewijs dat er 'een directe relatie' is tussen 'een ruimere verzorgingsstaat en hogere migratie'. In het CPB-onderzoek wordt wel beschreven dat ons sociale vangnet reden was voor Turkse en Marokkaanse gastarbeiders om te besluiten om hier te blijven in de jaren 70 en 80. Maar ons uitkeringsstelsel heeft nu geen 'aanziugende werking', zoals dat effect weleens wordt genoemd.

Dat wil niet zeggen dat Nederland geen invloed kan hebben op het aantal arbeidsmigranten dat naar ons land komt. Ontslagrecht, flexibilisering van de arbeidsmarkt, maar ook belastingregels kunnen allemaal invloed hebben op het aantal werkmigranten. Vooral sectoren die een kabinet stimuleert, bijvoorbeeld met subsidies, zullen groeien en dus meer mensen nodig hebben. Minder flexcontracten en strengere ontslagrecht kunnen leiden tot minder arbeidsmigranten, een expatregeling juist tot meer hogeropgeleide arbeidsmigranten. Of denk aan het subsidiëren van de glastuinbouw.

Volgens onderzoeker Gerdien

Meijerink heeft zulk economisch beleid van de overheid misschien wel meer invloed op het aantal arbeidsmigranten dan wordt gedacht. „Als er over migratie wordt gesproken, dan kun je dat niet los zien van economisch beleid. Nu nog wordt bijvoorbeeld in discussies over het beperken van migratie vooral gesproken over juridische maatregelen en grenscontroles. De link met economisch beleid wordt niet vaak gelegd, maar die is er wel degelijk. Er zijn keuzes te maken.”



Als er over migratie wordt gesproken, kun je dat niet los zien van economisch beleid

– Gerdien Meijerink, onderzoeker

Volgens Meijerink kun je als land bijvoorbeeld stoppen bepaalde sectoren te stimuleren, waardoor het aantal arbeidsmigranten terugloopt. Te denken valt aan glastuinbouw, landbouw of veeteelt, waarbij met veel arbeidsmigranten wordt gewerkt. De vraag is dus, schetst het CPB, wat voor economie willen we hebben? Het antwoord laat het planbureau bij de politiek.

Uit de studie blijkt vooral dat de omvang van migratie sterk samenhangt met de stand van de economie. Gaat het economisch goed, en zijn er dus meer vacatures, dan stijgt het aantal migranten. Gaat het slecht, dan loopt het aantal migranten terug.

DEN HAAG

Wilders: 'Nu gaan we de EU van binnenuit uithollen'

Dat de PVV niet langer pleit voor een referendum over een abrupt vertrek uit de Europese Unie, vindt partijleider Geert Wilders geen ommezwaai. Hij ziet dit als een logisch gevolg van een EU-positiever sentiment in het land.

Tot vorig jaar pleitte de PVV steevast voor een acuut vertrek uit de Europese Unie of op zijn minst een referendum daarover. Maar ook dat kroonjuweel gaat nu de prullenbak in. In het nieuwe partijprogramma voor de Europese verkiezingen in juni is het next-plan geschrappt.

Wilders ontkent dat dit een grote draai is. „Het is helemaal niet zo'n ommezwaai. Ik zie dat in Nederland geen draagvlak meer voor een next is”, zei de PVV-leider voor aanvang van zijn gesprek met de informateurs gisteren. „Al onze zusterpartijen in de EU proberen de macht van de unie

van binnenuit uit te hollen. We willen er samen voor zorgen dat de unie een economische unie wordt, en zo min mogelijk een politieke unie. Op het gebied van migratie willen we een stukje de EU uit, met een opt-out. Dat doen we liever dan dat we helemaal uit de EU zouden willen, waar nu nog maar een op de vijf Nederlanders voor is.”

De macht van de EU moet dus betuigd worden van binnenuit, vindt Wilders. „We moeten er samen van binnenuit voor zorgen dat de EU minder macht krijgt over natuur, klimaat, migratie en asiel. Daar moeten we ons best voor doen, die zaken moeten weer in nationale handen komen.” Het plan voor een vertrek uit de EU was al een tijdje geen prominent campagnethema meer voor de PVV. De afgelopen jaren nam het draagvlak voor lidmaatschap van de EU juist toe in Nederland.

– Politieke redactie

